

hvis det betyder, at Enhedslisten nu også mener, EU er en slags kampsplads, hvor man kan alliere sig med nogle og kæmpe imod nogle andre, så ville det jo være godt nok for billedet, men det var nu ikke det, der var min pointe her.

Det, som jeg kan høre at hr. Keld Albrechtsen har svært ved at forstå, er, at SF både har et hold, vi stiller op henne foran målet, og som hindrer modstanderen i at score, altså et forsvarsprojekt, og et offensivt hold, for vi tror ikke, vi vinder kampen, hvis vi ikke også kan spille offensivt og have nogle fremme på banen, som kan score.

Hvad betyder det i EU-sammenhæng? Ja, det betyder jo det med at gå på to ben, at fastholde forbeholdene, benytte dem til, at EU ikke skal udvikle sig og Danmark ikke skal involveres i det, hvis andre ønsker at lave en superstat.

Og så på den anden side, at vi har et projekt, hvor ændring af EU, hvor miljø, lønmodtagerrettigheder og beskæftigelse står over det indre marked. Og så skal det bruges til det projekt, som vi brænder for, og som vi mener er vores generations historiske forpligtelse, nemlig at skabe mulighed for, at Europa kan vokse sammen, at EU kan åbne sig over for Central- og Østeuropa.

Det er projektet, og det er at gå på to ben. Hr. Keld Albrechtsen tror kun, man kan halte på det ene. O.k., men i forhold til fodboldbilledet er det helt afgørende, hvis man vil vinde, og det har vi tænkt os. Vi har tænkt os at arbejde sammen med alle, der vil være med til at støtte os på forskellige punkter, og presse regeringen til, at vi vinder den kamp om, hvad der kommer hjem til sidst.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil igen gøre, hvad jeg kan for at lægge bånd på min skuffelse, for som sagt går vi fra unionsmodstandernes side efter at få bragt virkeligheden ind i det signal, som kom fra SF's landsmøde om samarbejde mellem SF og unionsmodstanderne. Det er det, vi håber på, det, vi arbejder for bliver resultatet.

Men så vil jeg sige til hr. Gade – når vi nu snakker om fodboldbanen – at efter vores opfattelse er det altså sådan, at lokummet brænder i den grad, ja, undskyld, hr. formand, at nu er det nødvendigt at trække alle spillerne hjem foran det danske mål. Hr. Gade tror stadig væk, at der er overskud i forhandlingspositionen til at lade udenrigsministeren flintre rundt uden bolden oppe foran de store landes mål.

Den går ikke, for der er jo mere end de fire undtagelser på spil i det her. Der er jo også, at man vil have en øget brug af flertalsafgørelser på en lang række områder. Der er, at de store lande skal have mere magt på de små landes bekostning. Det er jo mere, der er truet, end de fire undtagelser. Det håber jeg SF er enig i.

Det samlede resultat bliver ikke alene, at de fire undtagelser bliver undermineret, f.eks. som vi har set det her i debatten i dag om Vestunionen, men der kommer yderligere unionsskridt ind i det ud over problemet med de fire undtagelser. Der vil vi fra Enhedslistens side gerne opfordre SF til at være med, og det var derfor, vi havde håbet, at man var gået noget i retning af den dagsorden, som vi andre havde stillet.

Jeg respekterer hr. Steen Gades visioner, men jeg håber, hr. Steen Gade kan se, at sådan som forhandlingerne kører i EU, så bliver det ikke det, der bliver resultatet, men det bliver de borgerliges unionsmodel, der bliver resultatet. Og nu må vi samle alle kræfterne om at standse den borgerlige unionsmodel, for det er den, der er på dagsordenen.

Desværre, må jeg sige til hr. Steen Gade, er det ikke SF's grønne visioner, som jeg har meget respekt for. De er ikke på dagsordenen i EU.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad mig først sige, at jeg syntes, det var interessant, at fru Elisabeth Arnold for et øjeblik siden nærmest sådan lidt ærgerlig kunne konstatere, at der var andre end dem, fru Elisabeth Arnold mente var fadderne til de fire undtagelser, der kæmpede for dem, og hun udtrykte nærmest ærgrelse over, at der ikke var nogen partier, der havde patent på dem. De, der havde lavet dem, måtte da stå sammen om at kæmpe for dem og kunne da ikke samarbejde med nogle, der også kæmpede for dem, osv. Det er jo en særlig betragtning, kan man sige, i hvert fald for en dansk parlamentariker at have et sådant synspunkt.

Men ellers markerede jeg på det indlæg, som hr. Holger K. Nielsen kom med, for jeg synes, det er lidt interessant at finde ud af, hvad der egentlig ligger i de signaler, som er kommet fra SF i forhold til det, som vi også var inde på i debatten om hr. Ove Fichs synspunkter med hensyn til dagsordener i en sådan forespørgselsdebat, altså hvor regeringen kan finde sit flertal for den europapolitik, som man ønsker at føre ved regeringskonferencen.